

Wat is er met de ruimte in de katholieke kerk van Renkum aan de hand?

Een wonder bestaat

In onderstaand kader staat een gedeeltelijke tekst uit de overweging van Marijke Alkema uitgesproken tijdens de Woord- en Communiedienst in de Mariakerk te Renkum d.d. 24 augustus 2025

“Een pleidooi om als mens elkaar ruimte te geven en God te blijven zoeken en te blijven vinden, dat wenste ze de aanwezigen toe.”

bijzonder

Hoe vind je Hem?

Marijke was in de week voor 24 augustus in de kerk en zag daar een vrouw. Vlak bij de kapel voor de overleden kinderen ontmoetten ze elkaar. “Wat is hier aan de hand”, vroeg zij, **“Wat is er met deze ruimte met deze kerk, het voelt zo bijzonder.”** Hoezo?”, zei Marijke.

De onbekende vrouw zei: “Ik kom uit Amsterdam, heb een drukke baan en ben een paar dagen op vakantie in het Nivonhuis. Op mijn fietstocht kwam ik deze kerk tegen. Ik was al in het Rosarium en nu hier.” Haar ogen glansden, straalden. **“Zo mooi hier, zo niet te noemen goed voelt het. Ik ben niet gelovig”** zei ze. **We hebben een poosje gesproken over de dingen die we niet zien maar wel ervaren, over de wereld achter de zichtbare.** Een goed ruimte gevend gesprek, uittocht en toevoeging, aanraking door een deur, de Deur die Jezus is, Hij nodigt ons uit die Deur te vinden, te openen en met Hem onze weg te vervolgen.

Deze vrouw, zo blij, vervolgde haar weg, haar weg als wetenschapper in Amsterdam, maar nu met een ervaring van Gods wereld, zomaar, in een kerk in Renkum, onze kerk.

Marijke: “Mogen we de deur naar God, de deur die nauw is maar eindeloos ruimte geeft, blijven zoeken en blijven vinden, dat wens ik ons allen toe.”

Een **leylijn** is een rechte lijn op het aardoppervlak die wordt getrokken door meerdere punten van geografisch belang, waarbij verwezen wordt naar **een vermeend verband** tussen die punten. **Wat voel je op een leylijn?** Je adem wordt dieper, je schouders zakken, je voelt je meer aanwezig. Alsof de plek je uitnodigt om te landen, in jezelf én in het moment. Vaak blijken dat precies de plekken te zijn waar oude culturen al lang geleden samenkwamen om te bouwen, te bidden, te helen of gewoon om stil te zijn. Tot circa 1350 werden zelfs nieuwe christelijke kerken bijna altijd op leylijnen (energiebanen op het aardoppervlak) gebouwd. Over het wel of niet bestaan van leylijnen wordt verschillend gedacht. **Het is wel waar, dat sommige mensen in ons kerkgebouw iets bijzonders ervaren. Hoe zou dat kunnen? Iets om je over te verwonderen.....**